

ЯК МОГ ЛІПА.

МАМИНА СЛЬОЗА

Як в саду весною зацвіла калина,
Виряджала мати до армії сина.

І сльоза котилася, як з калини цвіт,
Як просила Бога, щоб його зберіг.

Ластівка гніздечко під віконцем звила,
Ждала-виглядала мати свого сина.

І листи читала, тримтіло серденько:
- Я живий, здоровий, не журися, ненько.

Як в калини грона червоними стали,
Ластівки у вирій вже повідлітали.

Став старшим сержантом – в сина новина
І мати раділа, а в очах сльоза.

Золото колосся у полях дозріло,
І налився соком стиглим виноград.

А в матері серце з радості щеміло, -
Дякувати Богу, повернувсь солдат.

Євгенія ЗАГОРСЬКА.